

ΟΜΙΛΙΑ

Θέμα «Η αναγκαιότητα μιας δυναμικής επενδυτικής διαδικασίας σε εμπορεύσιμα αγαθά και υπηρεσίες»

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΔΑΣ

Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ, Β' Θεσσαλονίκης

Διεθνές Συνέδριο, Βιέννη 16-18 Μαΐου 2017

-Η περιστολή των δημοσίων δαπανών, σύμφωνα με το σκεπτικό των Θεσμών, προκαλεί μείωση της δημόσιας και ιδιωτικής ζήτησης-κατανάλωσης. Αυτή εύλογα συμπαρασύρει και τις εισαγωγές, όπως και την εγχώρια παραγωγή. Η μείωση των εισαγωγών συμβάλλει στη βελτίωση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών και ως εκ τούτου, μικραίνει ή εκμηδενίζει το δεύτερο έλλειμμα. Η κάμψη των δημοσίων δαπανών διορθώνει επίσης το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού.

Αν όμως σε καθεστώς περιστολής της εγχώριας ζήτησης, επιδιώκεται η αύξηση της εγχώριας παραγωγής, τότε πρέπει να αυξηθούν οι επενδύσεις και οι εξαγωγές μαζί. Για να δούμε μια τέτοιας μορφής θεαματική βελτίωση, απαιτείται μηχανισμός δημιουργίας **επαρκούς ρευστότητας στη βραχυχρόνια περίοδο**. Αυτός καλείται να εξυπηρετήσει αποκλειστικά τις ανάγκες των παραγωγών-εξαγωγέων όπως και τις επενδυτικές.

Το σκεπτικό των πιστωτών θα παρουσίαζε συνέπεια, αν βελτιωνόταν η ρευστότητα που εξυπηρετεί λοιπόν την εγχώρια παραγωγή-εξαγωγές. Ό,τι προτείνεται ή ισχύει αναφορικά με τη δημιουργία ρευστότητας (ιδιωτικοποιήσεις, νομισματική χαλάρωση, ΕΛΑ, κόκκινα δάνεια) είτε δεν ακολουθείται, είτε είναι ανεπαρκές ή έχει μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη επίπτωση.

Η λύση «δραχμή» δεν λύνει το πρόβλημα της ρευστότητας είτε της ανταγωνιστικότητας χωρίς νέες στρεβλώσεις (π.χ. διόγκωση του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού κ.λπ). Επίσης, δε λύνει το πρόβλημα της έλλειψης συναλλαγματικής στενότητας, που προκαλείται μέσω της εισαγωγής του εθνικού νομίσματος.

Ως προς τη βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης μας διεθνώς, εδώ σημειώνεται ότι από το 1953 και μετά, η χώρα καταγράφει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και αύξησης των εξαγωγών μόνο σε περιόδους συναλλαγματικής σταθερότητας (όταν το 1 \$ ήταν 30 δραχμές). Αντίθετα σε περιόδους υποτιμήσεων/διολισθήσεων του εθνικού νομίσματος οι εξαγωγικές επιδόσεις ήταν πτωχές σε σχέση με την απαξίωση του νομίσματος.

Η χώρα χρειάζεται 100 δις ευρώ κατά την επόμενη πενταετία για να αναπτύξει την παραγωγή εμπορεύσιμων αγαθών και υπηρεσιών. Αυτό απαιτεί την ενδυνάμωση της βιομηχανικής παραγωγής, σε μια περίοδο όπου το ποσοστό της στο σύνολο του ΑΕΠ (10%) είναι το χαμηλότερο σε επίπεδο ΕΕ (16%), λόγω της αποβιομηχανοποίησης.

Οι αιτίες που θα μπορούσαν να ερμηνεύσουν τηναποβιομηχανοποίηση της χώρας χωρίζονται σε δυο κατηγορίες. **Τις κοινές και τις ιδιαίτερες.** Κοινές για πολλά κράτη είναι η παγκοσμιοποίηση, η Ενιαία Αγορά, και το ευρώ. Οι αρνητικές επιπτώσεις όμως όλων αυτών των παραγόντων είναι μοναδικά υψηλές στη χώρα. Οπότε, θα ήταν ίσως σκόπιμο να προσδιορίσουμε τις αιτίες της αποβιομηχανοποίησης κυρίως σε ιδιαίτερες αιτίες, που σχετίζονται με εθνικούς παράγοντες.

Τέτοιες αιτίες κατά τη βραχυχρόνια περίοδο είναι οι φορολογικοί συντελεστές, οι φορολογικές ρυθμίσεις και η δύσκολη πρόσβαση σε τραπεζικά δάνεια.

Στη μακροπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη περίοδο, οι αιτίες αυτές προσδιορίζονται στην ιδιότυπη επιχειρηματική κουλτούρα, στη γραφειοκρατία/διαφορά και τις βιομηχανικές σχέσεις.

-**Η** διόρθωση των όποιων στρεβλώσεων οφείλει να συνοδευθεί με μια νέα επενδυτική πολιτική. **Απαραίτητες προϋποθέσεις** επιτυχίας της είναι: η πολιτική υπέρ των ΜΜΕ και υπέρ της προσέλκυσης των ξένων επενδύσεων.

Οι αναγκαίες όμως προϋποθέσεις, συνδέονται με την ενίσχυση της ψηφιακής οικονομίας, των νεοφυών επιχειρήσεων, της βιοτεχνολογίας και την ανάπτυξη της ηλεκτρομηχανικής και της αεροναυπηγικής.

Επίσης, οι προϋποθέσεις αυτές συνδέονται με επενδύσεις σε κλάδους που έχουν ισχυρά συγκριτικά πλεονεκτήματα, όπως ο τουρισμός. Τέτοιες επενδύσεις αφορούν ενδεικτικά, μεγάλα σχέδια της τάξης άνω των 2 δις ευρώ, τα οποία δημιουργούν τουριστικά χωριά, μια νέα Σαντορίνη σε πλαγιές με μηδαμινή αξία, ένα Νησί κέντρο πολιτισμού κ.λπ. (βλ. αναλυτικότερα http://www.mardas.eu/PDF/Metra1516/Stratigiki_Anaptiksis_Mardas_July_October_2015.pdf)

Στο πλαίσιο των **αναγκαίων προϋποθέσεων**, η δημιουργία ενός Ταμείου, του «Ελληνικού Ταμείου» (Hellenic Fund), με χρηματοδότες και διαχειριστές τους Έλληνες της Διασποράς και με τη συμμετοχή φυσικά του ελληνικού κράτους, μπορεί να οδηγήσει στην ανάταξη των επενδύσεων σε ερευνητικά κέντρα κ.ά., εξέλιξη που θα οδηγήσει στον επαναπατρισμό των νέων επιστημόνων που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα από το 2010.